

Fietsreis door Spanje maart 2017; week 3

door: Henk Boer

Vanaf 15 maart 2017 maakten Henk Boer en Gerrit van Bodegom een fietsreis van 3½ week in Spanje. Zij zijn op 15 maart uit Malaga vertrokken met Barcelona als eindbestemming. In dit verhaal doet Henk verslag van hun derde fietsweek.

We zijn al 20 dagen aan het fietsen en het begint me zo langzamerhand te duizelen wat we allemaal meegemaakt en gezien hebben in de afgelopen weken. Ik heb voor de aardigheid mijn foto's vanaf het

begin eens bekeken en verschillende kwamen me vrij onbekend voor. We rijden nu al 20 dagen door dit geweldige land en elke keer zijn de landschappen en bergformaties weer heel anders. Soms vragen wij ons zelfs af: is dit wel Spanje? O.a. in Una. En dan al die, soms heel grote kastelen en/of muren, hoog op een helling of rotsblok. Hoe zijn die stenen daar gekomen of zijn ze soms ter plekke uitgehakt? Het karakter van deze tocht begint ons ook wel duidelijk te worden: betrekkelijk weinig cultuur, we zijn slechts door 3 steden van enig formaat gekomen: Cazorla, Cuenca, en Teruel. Al onze andere slaapkameronderkomens waren in dorpen en/of gehuchten. De nadruk van deze tocht ligt duidelijk op de natuur: ontzettend veel Sierra's en daardoor ook ontzettend veel hoogtemeters. Maar in die natuur wel allerlei

wilde dieren gezien. En de wegen waren zo stil dat er dagen waren van 10 auto's en dorpjes waar dus letterlijk niets te krijgen was. Ook maak ik vaak foto's van onze hotels, pensions e.d. En als Gerrit en ik het over de hotels hebben, nemen we in de beoordeling ook altijd het eten mee. Over het ontbijt kunnen we kort zijn: heel vaak tosti 's met jam. Maar het avondeten is vaak uitmuntend.

Terug naar de fietstocht: aan het einde van week 2, hoopten wij op zon en 20°C.

Nou **dag 15** begon uitstekend. We vertrokken uit ons paradijsgehuchtje Una bij 0°C, maar na 1 uur in

de zon was de temperatuur heel draaglijk. We hadden links van ons op enige afstand de bekende steile bruine kalkkrotswanden en rechts beneden ons een klein riviertje. Verder sparren- en dennenbomen. Na enige tijd kruisten 2 herten onze weg, ca. 1 uur later een prachtige vos, gieren cirkelden boven de rotsen, vogels floten en de hele dag niet meer dan 10 auto's: kortom wij fietsten in de NATUUR!!

's Middags toen we in het roodgeverfde Albarracin aankwamen, waar men in een driehoek de stadsmuren opgetrokken had tot aan de top van een heuvel, was het heerlijk warm! Helaas was er nergens een terras, que lastima!

Op **dag 16** reden wij met iets minder weer, maar wel met wind in de rug, naar het dorp Villaroya de los Pinares, door een ontzettend kale, dorre, rotsige streek, vrij hoog, want de rivier ontsprong daar. Er was in Villaroya slechts 1 hotelletje met zeer ouderwetse kamers, maar wel met uitstekend eten!

Voor **dag 17** had ik een uitstapje bedacht naar een geologisch park in dorp Aliaga, 20 km van ons vandaan. Gerrit wilde wel mee, op voorwaarde dat ik niet te veel ommetjes zou bedenken. De weersvoorspelling gaf regen op, maar na een uurtje kregen we zon en dat bleef een hele tijd! Hierdoor konden we allerlei dingen op ons gemak bekijken. Helaas kon ik Gerrit niet verleiden tot het beklimmen van een hoog uitzichtpunt, waar een wonderlijk effect in de rotsen te zien zou zijn! Wel zagen we tijdens onze lunch in het veld een groepje herten. En op de terugweg kwamen we door een prachtig Middeleeuws dorpje. Gerrit had het uitstapje mooi gevonden; ik prachtig. Later las ik in een krant dat het park genomineerd is voor Unesco erfgoed. We zaten al 2 dagen "gevangen" in het kleine dorp Villaroya. De weersberichten waren niet goed, maar we wilden toch verder! We hadden 2 zware bergpassen allebei 1700 m) te gaan en alles ging goed ondanks de harde wind, waardoor het soms gevaarlijk was. We kwamen bij het mooie dorp Cantavieja, slechts 38 km verder, maar het was genoeg geweest en we besloten daar te stoppen.

Dag 19 waren de voorspellingen nog slechter: wind tot 6 Bft! Maarrr..., we wilden toch, weliswaar

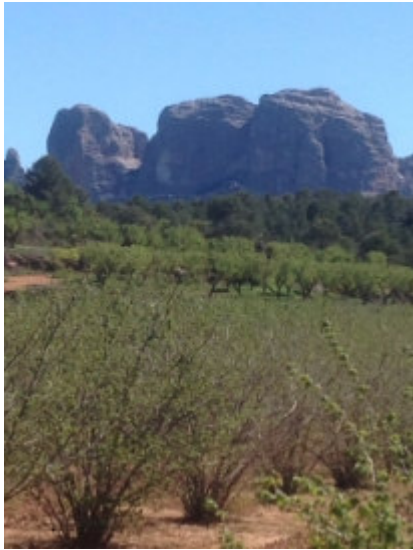

voorzichtig, verder gaan naar Morella. Zodra we het dorp uitgingen was het al vervelend, want Cantavieja bleek voor de helft op een steile rotswand te liggen en de weg draaide daar al dalende omheen. Ondanks de helling van ca. 10% moest je soms, als je de wind tegen had, nog bijtrappen om vooruit te komen, om maar te zwijgen over zijwind! Het lukte echter. Het landschap veranderde van tafelbergen in de bekende bruine rotswanden, herten sprongen weer over de weg. En doordat we daalden, werd het effect van de wind steeds minder. Veel mooie groene terrassen met bruine muurtjes (Indonesie?) en ook ontzettend veel varkensstallen. Na ca. 3 uur kwamen we in Morella, hoog op een rots met daarboven een groot kasteel. In de Romeinse tijd was dit al een sterk strategisch punt. Er waren veel toeristen in het stadje, dus erg gezellig en wij hebben lekker

meegedaan met stad en kasteel bekijken.

Hierna wilden we op **dag 20** met uitstekend weer 110 km afleggen naar dorp Mora aan de rivier de Ebro, 1000 m lager dan Morella. We dachten dus dat dat wel gemakkelijk zou worden, hetgeen toch wat tegen viel. Pas om 18 uur gingen we een hotel zoeken. We hadden echter met prachtig weer een heel afwisselende tocht gehad, met zeer verschillende berglandschappen, heel veel diverse fruitboomgaarden en zelfs een rijstveld! We waren in een ander klimaat terecht gekomen!

Op dag 21 hadden we alweer mooi weer. We moesten nu het Ebrodal weer uitklimmen, eerst naar 500m en later naar 900m waar we nu zitten. Ondanks de vele kilometers in de benen, traptten wij

moeiteloos naar boven! We wilden in een klein dorp overnachten, maar dit bleek geen hotel te hebben. Een oude man bij een cafe zei echter, dat er wel een camping was met bungalows. En inderdaad, die bleken we voor 1 nacht te kunnen huren! Een leuke afwisseling met al onze hotels!

Het laatste traject: we hebben nu ca. 1400 km gefietst, met ca. 20.000 hoogtemeters. We hoeven nu nog maar 130 km te rijden in 2 dagen, dat zou dus moeten lukken!